

Драгослав Хаџи Танчић

НА СВАКИ ПОГЛЕД

ИЗ АРХИВА НЕВИНИХ СКАРЕДНОСТИ

Пишао је у лавабо.

Жена га је пријавила за ругање
клозетској шољи.

Санитарна инспекција за случај се
огласила ненадлежном.

Кривични суд коме је предмет
прослеђен наложио је вештачење.

Утврђено чињенично стање било је
на страни лавабоа. Друкчије се и није
могло десити јер је клозетска шоља
била напукла, а таква не одговара
стандардима градске канализације.

Окривљени корисник лавабоа у оваквом
расплету покренутог спора није се узнео.

Покушај кућног помирења упркос томе није
обећавао срећан крај. Из разлога садржаног у
супружничкој радњи обостраног, како је
службено забележено, уринирања уз ветар.

Хроничар је био другачијег
мишљења.

Ако су ветар и пишање, казује нам он,
само природна дешавања, а лавабо колико и
клозетска шоља бивају предмет и уметничких
креација највишег домета, будућег читаоца
не треба да зачуди, у том укрштању
природног и узвишеног, чаролија кристалисања
урина двоје заветованих и у фигурама чијег ће се
описа из разлога саблажњивости он ипак уздржати.

НА СВАКИ ПОГЛЕД

Волим разроване улице.

На сваки поглед.

Занемарујем крвоток и инервацију за
осиони живот точкаша – пругаша и путаша.

Над њима.

Прекопана земља, њена мала изворишта,
неживот и још нерасточени остаци живота у њима
отварају ми видике живота после мене.

Непредвиђени радови у томе не ометају ме.

Напротив, сваки продужетак краја посла,
његова несагледивост, уводи ме у салу за листање
препарата моје телесности пред очима у бело одевених.

Пружају ли ми у томе руку савезништва планери
промашених планова? Ако и они за вечност, каква
мене заокупља, живе,
могуће је.

За сваки случај не објављујем да тугујем када се
који изведени рад запечаћује.

Уосталом, каква се добра тим црвеним печатом
осигуравају?

Убрзања, проток?

Чега?

Можда живота, проток?

Представљен учинцима последњих
земљотресних трзаја Земље?

БИЋЕ СРЕЋЕ

Трну му прсти, излегаће се, слути, црвићи
из слова уситњених што их сада исписује,
довољно благотворних црвића за ферментацију
песме, што се пише за једног читаоца, оног о
коме сваки песник снева.

Биће среће да се ова,
што ће у врењу своме сазрети,
своме таквом
у руке утрапи, када тај посегне, зна се:
за буђавост сира: рокфора, горгонзоле, бријеа;
ма којег другог, лековитог,
и уз гутљаје вина црног, не, шардонеа са
бријеом, мирисне дарове буђи чулима
својим у власт предаје.
Да тада и песма лека себи нађе.